

چارسوت

۴۷

وداع با خودروهای
زیر یک
میلیارد تومان

قیمت خودرو

طراح: ه. شکوهی

است. اکنون می‌توان گفت دیگر هیچ خودروی صفرسوازی با قیمت زیر یک میلیارد تومان در بازار کشور وجود ندارد.

قیمت خودروهای پرتیراژ تولید داخل و مونتاژ در پایان دولت سیزدهم یک میلیارد و ۲۷۰ میلیون تومان بود که اکنون به ۳ میلیارد تومان رسیده

خودروهای پرتیراژ نسبت به پایان دولت شهید رئیسی حدود ۱۵۰ درصد گران شده‌اند یعنی قیمت خودرو ۲٫۵ برابر شده است. میانگین

مقایسه قیمت خودروها با مرداد ۱۴۰۳ یعنی پایان دولت سیزدهم بیانگر افزایش شدید قیمت‌ها است. بررسی‌ها نشان می‌دهد

مدل خودرو (قیمت‌ها به میلیون تومان)	قیمت در پایان دولت سیزدهم	قیمت فعلی (اردیبهشت ۱۴۰۵)	درصد افزایش	مبلغ افزایش
دنا پلاس (۶ دنده)	۷۸۷	۱۹۷۰	۱۵۰	۱۱۸۳
پژو ۲۰۷ دنده‌ای هیدرولیک	۷۲۹	۱۸۲۴	۱۵۰	۱۰۹۵
جک (J۷)	۱۵۸۰	۳۹۰۰	۱۴۷	۲۳۲۰
پژو ۲۰۷ موتور TU۳	۶۶۰	۱۶۲۷	۱۴۷	۹۶۷
ام وی ام X۲۲ پرو دنده‌ای	۹۴۴	۲۳۱۰	۱۴۵	۱۳۶۶
فیدلیتی	۱۹۴۰	۴۷۳۰	۱۴۴	۲۷۹۰
پژو ۲۰۷ اتوماتیک پانوراما	۱۰۱۲	۲۴۵۰	۱۴۲	۱۴۳۸
چانگان CS۵۵	۲۱۹۰	۵۳۰۰	۱۴۲	۳۱۱۰
آریزو ۶ پرو	۱۶۰۵	۳۸۵۰	۱۴۰	۲۲۴۵
جک (X۵)	۱۶۱۶	۳۸۵۰	۱۳۸	۲۲۳۴
ایکس ۵۵ پرو	۱۴۸۵	۳۵۲۰	۱۳۷	۲۰۳۵
تیگو ۷ پرمیوم	۱۹۵۰	۴۵۹۰	۱۳۵	۲۶۴۰
تیگو ۸ پرو (هیبرید)	۲۷۴۰	۶۴۳۰	۱۳۵	۳۶۹۰
تیگو ۸ پرومکس (IE)	۲۹۱۰	۶۸۲۰	۱۳۴	۳۹۱۰
آریزو ۵ نیو	۱۳۶۰	۳۱۸۰	۱۳۴	۱۸۲۰
سورن پلاس دوگانه‌سوز	۷۶۹	۱۷۹۰	۱۳۳	۱۰۲۲
چانگان CS۳۵ تیپ ۳	۱۶۵۰	۳۸۰۰	۱۳۰	۲۱۵۰
اطلس	۵۳۸	۱۲۳۰	۱۲۹	۶۹۲
دیگنیتی پرایم	۱۸۵۰	۴۱۵۰	۱۲۴	۲۳۰۰
لاماری	۲۱۳۰	۴۷۰۰	۱۲۱	۲۵۷۰
فونیکس اف ایکس	۲۱۹۵	۴۷۰۰	۱۱۴	۲۵۰۵
آریسان	۴۴۰	۱۴۴۰	۲۲۷	۱۰۰۰
سایپا ۱۵۱	۳۲۲	۹۹۲	۲۰۸	۶۷۰
سایپا ۱۵۱ (لایتر)	۳۳۷	۱۰۰۵	۱۹۸	۶۶۸
شاهین اتوماتیک C	۸۱۰	۲۲۶۵	۱۸۰	۱۴۵۵
شاهین دستی (سانروف)	۶۹۶	۱۹۳۰	۱۷۷	۱۲۳۴
جک (J۴)	۷۶۰	۲۱۰۰	۱۷۶	۱۳۴۰
رانا پلاس	۶۱۶	۱۶۷۴	۱۷۲	۱۰۵۸
ساینا S دوگانه‌سوز	۴۲۴	۱۱۴۵	۱۷۰	۷۲۱
پژو ۲۰۷ دنده‌ای پانوراما	۷۸۴	۲۰۸۰	۱۶۵	۱۲۹۷
فیدلیتی پرستیژ	۲۳۸۰	۶۲۵۰	۱۶۳	۳۸۷۰
تارا دستی V۱	۷۵۳	۱۹۶۰	۱۶۰	۱۲۰۷
کوییک R تیپ S	۴۱۸	۱۰۸۸	۱۶۰	۶۷۰
ساینا S	۴۱۷	۱۰۸۰	۱۵۹	۶۶۳
کوییک CXL	۴۲۲	۱۰۹۰	۱۵۸	۶۶۸
دنا پلاس اتوماتیک (آپشنال)	۹۴۹	۲۴۵۰	۱۵۸	۱۵۰۱
جک (T۸)	۱۶۱۵	۴۱۵۰	۱۵۷	۲۵۳۵
ساینا S اتوماتیک	۵۰۸	۱۳۰۰	۱۵۶	۷۹۲
جک (S۳)	۱۱۶۰	۲۹۵۰	۱۵۴	۱۷۹۰
ام وی ام X۳۳ دستی	۱۰۴۳	۲۶۵۰	۱۵۴	۱۶۰۷
کوییک L-CXR	۴۳۴	۱۰۹۵	۱۵۲	۶۶۱
تارا اتوماتیک V۴	۹۳۴	۲۳۴۰	۱۵۱	۱۴۰۶

استقبال فعالان اقتصادی از اعطای تسهیلات حفظ اشتغال

عضواتاق بازرگانی مشترک ایران و آفریقا گفت: تسهیلات حمایتی از بنگاه‌های خرد و متوسط از سوی دولت ذیل سامانه کات با حداقل بروکراسی و به صورت هدفمند مبتنی بر عدم تعدیل نیروها توسط صاحبان بنگاه‌ها پرداخت شده است و موجب جلوگیری از وقوع بیکاری در شرایط جنگ و پسا جنگ خواهد شد.

بنگاه‌های اقتصادی بر اثر جنگ تحمیلی اخیر آسیب جدی دیدند. به زعم کارشناسان، در شرایط رکودی و تورمی فعلی باید از آن‌ها حمایت به عمل بیاید تا بتوانند ادامه حیات بدهند و به تعدیل نیرو نپردازند. بر همین اساس، وزارت اقتصاد سامانه تسهیلات کارآفرینی، اشتغال و تجارت (کات) را راه‌اندازی کرده است.

در سامانه مذکور اعطای سریع تسهیلات به بنگاه‌های اقتصادی در دستور کار قرار دارد. از آنجایی که بنگاه‌ها نیاز دارند به سرعت به تسهیلات دسترسی داشته باشند، نمی‌توانند طبق روال معمول و با بروکراسی‌های موجود به دریافت تسهیلات بپردازند. بر همین اساس، وزارت اقتصاد پیش‌بینی کرده است که بروکراسی معمول برای دریافت تسهیلات در سامانه کات حذف شود و بنگاه‌های اقتصادی به سرعت به مبالغ دسترسی پیدا کنند.

اعطای سریع تسهیلات در قالب سامانه کات به بنگاه‌های کوچک و متوسط با این هدف در دستور کار قرار دارد که به جای پول پاشی بی‌هدف در کشور به سمت حمایت جدی از اشتغال برویم و به حفظ نیروها در بنگاه‌های اقتصادی کمک شود.

به منظور حمایت از بنگاه‌های اقتصادی بزرگ تخفیفاتی در زمینه مالیات و بدهی‌های تأمین اجتماعی در نظر گرفته شده است. صدور مجوزهای خاص نیز برای این بنگاه‌ها در دستور کار قرار دارد.

در همین ارتباط علیرضا کریمی عضو اتاق بازرگانی مشترک ایران و آفریقا در خصوص اقدام وزارت اقتصاد مبنی بر اعطای سریع تسهیلات به بنگاه‌های کوچک و متوسط به منظور حفظ نیروها و عدم تعدیل آن‌ها با اشاره به این موضوع که حمایت از کسب‌وکارها و بنگاه‌های اقتصادی در قالب اعطای سریع تسهیلات به منظور حفظ نیروها اقدام مناسبی است تصریح کرد: بدیهی است که کسب‌وکارها بر اثر جنگ صدمه دیده‌اند و ادامه حیات آن‌ها نیازمند کمک‌های جدی دولت است. به‌ویژه این موضوع اهمیت دارد که دولت سیاست‌هایی را در راستای جلوگیری از تعدیل نیروها در پیش بگیرد.

وی ادامه داد: در شرایط خاصی به سری بریم و نیازمند اعمال سیاست‌های ویژه‌ای به منظور دسترسی سریع بنگاه‌های اقتصادی به تسهیلات هستیم. اگر قرار باشد بروکراسی معمول برای پرداخت تسهیلات در نظر گرفته شود، اعتبارات، دیر هنگام به دست بنگاه‌ها می‌رسد. بر همین اساس، اقدام وزارت اقتصاد مبنی بر حذف بروکراسی پرداخت تسهیلات در سامانه کات مثبت ارزیابی می‌شود. تسهیلات حمایتی از بنگاه‌های خرد و متوسط از سوی دولت ذیل سامانه کات با حداقل بروکراسی و به صورت هدفمند مبتنی بر عدم تعدیل نیروها توسط صاحبان بنگاه‌ها پرداخت شده است و موجب جلوگیری از وقوع بیکاری در شرایط جنگ و پسا جنگ خواهد شد.

عضو اتاق بازرگانی مشترک ایران و آفریقا خاطر نشان کرد: هر اقدامی که در راستای به کار انداختن اعتبارات بانکی در زمینه اشتغال باشد و به عدم تعدیل نیرو توسط بنگاه‌های اقتصادی منجر شود، مثبت است.

کریمی گفت: نیاز است سازمان تأمین اجتماعی در شرایط فعلی همراهی بیشتری با کسب‌وکارها داشته باشد. به طور مثال، در نظر گرفتن تخفیف در مالیاتی که بنگاه‌های اقتصادی باید بپردازند و یا دادن فرصت بیشتر به بنگاه‌ها برای پرداخت حق بیمه و دیگر مطالبات می‌تواند کمک‌کننده باشد.

وی ادامه داد: جنگ شرایط خاصی را بر کشور حکم فرما کرده است؛ بنابراین، نمی‌توان با همان سیاست‌هایی که در زمان صلح وجود داشت، به کنترل امور پرداخت. بر همین اساس، نیاز است سیاست‌های ویژه‌ای به اجرا گذاشته شود. کریمی گفت: این که سیاست‌ها طوری طراحی شده است که اگر بنگاه اقتصادی بعد از دو ماه از تاریخ دریافت تسهیلات به تعدیل نیروی مورد نظر اقدام نکند، مبالغ را با سود کمتری بازپرداخت می‌کند، مشوق خوبی در راستای حفظ نیروهاست. همچنین تسهیل شرایط کسب‌وکار در کشور می‌تواند مدنظر باشد و اثر خوبی بر افزایش زمینه فعالیت اقتصادی در کشور داشته باشد.

عضواتاق بازرگانی مشترک ایران و آفریقا خاطر نشان کرد: در شرایط فعلی نیازمند همدلی همه نهادها و ارگان‌ها هستیم و دولت باید به طور جدی حمایت از بنگاه‌های اقتصادی را مدنظر داشته باشد. اجرای سیاست‌هایی مانند اعطای سریع تسهیلات به بنگاه‌های کوچک و متوسط می‌تواند در افزایش روحیه افراد برای ادامه فعالیت مؤثر باشد.

وی در ارتباط با این موضوع که تمرکز اصلی طرح سامانه کات بر بنگاه‌های کوچک و متوسط است، تصریح کرد: بنگاه‌های کوچک و متوسط نسبت به شرایط حساسیت دارند و از آن‌ها صدمه می‌بینند. به همین دلیل، باید تحت حمایت قرار بگیرند؛ اما بنگاه‌های بزرگ نیز نیازهای خاص خودشان را دارند و با حمایت از آن‌ها نیز به لحاظ مالیاتی و تأمین اجتماعی مدنظر باشد.

بازتعریف نقش ایران در امنیت انرژی چین با مدیریت هوشمند تنگه هرمز

گزارش

تأمین این کشور سرایت می‌کند. پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند. این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود.

چرا ایران نمی‌تواند و نباید همه چیز را روی «انسداد کامل» شرط بندی کند؟

در روزهای نخست جنگ، طبیعی بود که بخش‌هایی از افکار عمومی از لزوم بستن کامل هرمز صحبت کنند؛ احساسی قابل درک در واکنش به حمله خارجی اما از منظر اقتصادی، چنین گزینه‌ای هزینه‌هایی دارد که نمی‌توان آن‌ها را نادیده گرفت.

نخست، انسداد کامل به سرعت فضای بین‌المللی را علیه ایران منسجم می‌کند. این بار فقط غرب نیست که تحت فشار قرار می‌گیرد؛ واردکنندگان آسیایی، به‌ویژه چین، ناچار می‌شوند واکنش نشان دهند. حتی اگر پکن اراده برخورد مستقیم نداشته باشد، نمی‌تواند نسبت به اختلال پایدار در نفت وارداتی‌اش بی‌تفاوت بماند.

دوم، هرچه بی‌ثباتی افزایش یابد، انگیزه سرمایه‌گذاری روی مسیرهای جایگزین نیز بیشتر می‌شود؛ خطوط لوله زمینی، مسیرهای دریایی جایگزین و حتی تسریع پروژه‌های گذار انرژی. این روند، در میان مدت وزن راهبردی هرمز را در معادلات جهانی کاهش می‌دهد؛ یعنی همان ابزاری که ایران امروز از آن بهره می‌برد، در آینده ضعیف‌تر خواهد شد. سوم، اقتصاد ایران نیز از تجارت دریایی و صادرات انرژی متأثر است. افزایش ریسک بیمه و نااطمینانی حمل‌ونقل نهایتاً روی هزینه‌های داخلی اثر می‌گذارد. به همین دلیل، سیاستی عقلانی تر آن است که ایران توان اختلال را حفظ کند اما آن را به شکل هدفمند و قابل مدیریت اعمال کند.

کنترل هوشمند هرمز؛ ابزار جدید، منطق قدیم

آنچه اکنون در عمل در تنگه هرمز مشاهده می‌شود، نوعی «بازارندگی مدیریت‌شده» است؛ نه انسداد کامل، نه رها بودن مطلق. این وضعیت خاکستری-با افزایش نظارت، اعمال محدودیت‌های مودری و سخت‌گیری بیشتر نسبت به برخی پرچم‌ها-اگر صرفاً به عنوان واکنش کوتاه‌مدت

باقی بماند، پس از پایان بحران فراموش می‌شود؛ اما اگر همین وضعیت به تدریج در قالب یک سیاست پایدار تعریف شود، می‌تواند شکل یک رژیم جدید عبور و مرور دریایی را به خود بگیرد.

در چنین حالتی، ایران قادر است میان «شریک راهبردی»، «بازیگر بی‌طرف» و «طرف‌های خصمانه» تمایز قائل شود؛ تمایزی که در ادبیات انرژی جهان کاملاً مسبوق به سابقه است. کشورهایی که حاضرند در حوزه سرمایه‌گذاری و همکاری سیاسی تعهداتی ببیزیند، از ثبات بیشتر و هماهنگی بهتر در عبور از هرمز برخوردار می‌شوند. این پیام برای چین کاملاً روشن خواهد بود؛ اگر پکن خواهان کاهش ریسک در مسیر انرژی خود است، باید بخشی از نقش‌آفرینی فعال در ثبات این مسیر را نیز پذیرا باشد.

چین چه می‌تواند در ازای این ثبات ارائه کند؟

سه محور اصلی همکاری قابل تصور است: اول چارچوب استفاده ترجیحی از هرمز است. تعریف رسمی یک رژیم، عبور و مرور ترجیحی برای شرکای اقتصادی و سیاسی ایران، از جمله چین که در آن مسیرهای عبور، زمان بندی مسیری‌های جایگزین نیز بیشتر می‌شود؛ خطوط لوله زمینی، مسیرهای دریایی جایگزین و حتی تسریع پروژه‌های گذار انرژی. این روند، در میان مدت وزن راهبردی هرمز را در معادلات جهانی کاهش می‌دهد؛ یعنی همان ابزاری که ایران امروز از آن بهره می‌برد، در آینده ضعیف‌تر خواهد شد. ذی‌نفع مستقیم در ثبات منطقه تبدیل می‌کند.

دومین محور، پیوند ثبات هرمز با سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی است. ایران می‌تواند ثبات عبور نفتکش‌های چینی را به تعهدات سرمایه‌گذاری در حوزه بندری، انرژی و لجستیک پیوند دهد.

تمرکز طبیعی این همکاری‌ها می‌تواند بر بندعباس، چابهار و زیرساخت‌های نزدیک به مسیرهای اصلی کشتیرانی

قرار گیرد. در چنین مدلی، امنیت انرژی چین با توسعه زیرساختی ایران گره می‌خورد؛ ترکیبی که در بلندمدت برای هر دو طرف سودمند است.

محور سوم نیز نهادسازی برای گفت‌وگوی پایدار دریایی-اقتصادی است. بحران اخیر نشان داد نبود یک کانال گفت‌وگوی نهادی منظم میان تهران و پکن در حوزه امنیت انرژی می‌تواند هزینه‌ساز باشد. ایجاد یک کارگروه دائمی «هرمز-چین» امکان برنامه‌ریزی مشترک، بررسی سناریوهای بحران و هماهنگی مواضع در مجامع بین‌المللی را فراهم می‌کند.

از دل جنگ، امکان یک بازتعریف اقتصادی

درنهایت، درست است که جنگ هزینه دارد و انکار آن ممکن نیست اما همین وضعیت فرصتی ایجاد کرده که شاید در شرایط عادی فراهم نمی‌شد. ایران نشان داده

قادر است هرمز را «هوشمندانه کنترل» کند و اثرگذاری‌اش بر بازار جهانی انرژی را افزایش دهد.

مسئله اصلی اکنون این است که این وضعیت به یک رژیم پایدار و قابل مذاکره تبدیل شود، نه یک اقدام اضطراری گذرا. اگر چنین اتفاقی بیفتد، هرمز می‌تواند از یک نقطه فشار صرف، به محور یک رابطه برد-برد با چین تبدیل شود؛ رابطه‌ای که در آن ثبات تنگه، نه از سراجبار و بحران، بلکه بر اساس منافع مشترک تعریف شده باشد.

اینکه ایران این لحظه را به یک فرصت پایدار تبدیل می‌کند یا نه تعیین خواهد کرد در چند سال آینده در نقشه انرژی جهان چگونه دیده می‌شود؛ بازیگری واکنشی یا کشوری که توانسته موقعیت جغرافیایی‌اش را به یک مزیت اقتصادی بلندمدت بدل کند.

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

این وضعیت یک فرصت بالقوه برای تهران ایجاد می‌کند؛ اگر بتواند نگرانی چین را به یک چارچوب مشخص همکاری تبدیل کند، کارت هرمز از یک عامل ریسک، به یک دارایی قابل مذاکره تبدیل می‌شود

پکن تا این لحظه از ورود مستقیم به سطح امنیتی خودداری کرده اما از لحن بیانه‌های رسمی‌اش پیداست که موضوع را با دقت دنبال می‌کند.

چرا هند دیگر دنبال چابهار نیست؟

گزارش

عدم ابراز موضع حمایتی هند از ایران در جنگ اخیر می تواند نشانه‌ای از این باشد که احتمالاً پروژه بندر چابهار اکنون اهمیت خود را برای دهلی از دست داده است اما وقتی موازنه‌های ژئوپلیتیکی فعلی در جنوب آسیا بررسی می شود، نیاز هند به ایران نه تنها کاهش نیافته بلکه افزایش یافته است؛ با لحاظ دگربری بین پاکستان و افغانستان، ایران همچنان با وجود برخی نوسانات، قادر به حفظ روابط نسبتاً متعادل با طالبان و پاکستان است و این نشان می دهد ایران همیشه از نظر ژئوپلیتیکی بازیگر مهمی است که هند به تعامل باآن نیاز دارد.

بدون تردید پیامدهای اقتصادی حمله نظامی آمریکا و اسرائیل به ایران، تاکنون فراتر از تصورات بسیاری از کارشناسان بوده و بسیاری از کشورهای جهان را تحت تأثیر قرار داده است. در این میان، هند در همسایگی منطقه از این قاعده مستثنا نبوده و حتی بیشتر از سایر کشورها نیز متأثر می شود؛ به طوری که هند به شدت تحت تأثیر افزایش قیمت سوخت و فشار برروپیه قرار گرفته است. براساس گزارش گلدن ساکس، تقریباً ۱۴ درصد از صادرات آن به کشورهای خلیج فارس از طریق تنگه هرمز انجام می شود، همچنین وجوه ارسالی توسط تقریباً ۱۰ میلیون کارگر هندی شاغل در خلیج فارس ۴۰ درصد از کل سالانه وجوه را تشکیل می دهد.

برای هند، تنگه هرمز یک منبع انرژی حیاتی نیزاست که تقریباً ۹۰ درصد از واردات LPG و حدود ۵۰ درصد از واردات نفت خام آن از طریق آن انجام می شود. این تحولات باعث شد تا در روزهای اخیر هندی‌ها با سیلندرهای خالی گاز مایع، صف‌های طولانی در بیرون مراکز توزیع گاز مایع تشکیل دهند.

تأثیر محاصره بنادر ایران

اعلام محاصره بنادر ایران توسط ایالات متحده، ساختار ریسک جریان‌های انرژی جهانی را تغییر داده است. محاصره اقتصادی ترامپ می تواند ایران را به سمت واکنش نظامی سوق دهد و یک جنگ مجدد، عملاً ناوبری در کل تنگه را ممنوع می کند.

آسیب صنایع، بازرسازی را به فرصتی برای اصلاح الگوی توسعه صنعتی در بعد آمایش و پدافند تبدیل کرده است. در پی آسیب‌های واردشده به برخی زیرساخت‌های صنعتی و غیرنظامی در جریان جنگ اخیر، اکنون مسئله بازرسازی را ظرفیت‌ها به یکی از مهم‌ترین اولویت‌های سیاست‌گذاری اقتصادی و صنعتی کشور تبدیل شده‌است.

شدت تخریب‌ها به‌گونه‌ای بوده که در بسیاری از موارد، بازگشت به چرخه تولید مستلزم بازرسازی کامل است؛ موضوعی که در عین ایجاد چالش‌های جدی، می‌تواند به‌عنوان فرصتی راهبردی برای بازنگری در الگوی توسعه صنعتی نیز تلقی شود.

ابعاد خسارت و ضرورت بازرسازی بنیادین

بررسی‌های اولیه نشان می‌دهد که بخشی از صنایع آسیب‌دیده، به‌ویژه در حوزه‌های زیرساختی و تولیدی، به دلیل ماهیت تخریب، عملاً امکان احیای سریع ندارند. این وضعیت، برنامه‌ریزان را ناگزیر می‌سازد تا به‌جای تمرکز بر بازرسازی شتاب‌زده، به سمت طراحی مجدد و اصولی این واحدها حرکت کنند.

در چنین شرایطی، بازرسازی صرفاً به‌معنای بازگرداندن وضعیت به‌قبل از جنگ نیست، بلکه باید با هدف افزایش تاب‌آوری، بهره‌وری و انطباق با استانداردهای نوین صورت گیرد.

چالش‌های پیشین در چارچوبی و طراحی صنایع

یکی از نکات قابل توجه در تحلیل وضعیت کنونی، به اشکالات ساختاری در مکان‌یابی و طراحی برخی صنایع در گذشته بازمی‌گردد. در مواردی، واحدهای صنعتی در مناطقی احداث شده‌اند که منظر آمایش سرزمین، دسترسی به منابع، یا ملاحظات پدافندی، دارای ضعف‌های جدی بوده‌اند.

این کاستی‌ها در شرایط بحرانی، خود را به‌صورت آسیب‌پذیری بالا نشان داده و موجب تشدید خسارات چه در بحث جنگ و چه در بحث شده‌اند. از همین رو، اکنون ضرورت دارد که در فرآیند بازرسازی، این تجربیات به‌عنوان درس‌های سیاستی مورد توجه قرار گیرند.

فلج خواهد کرد، زیرا تردد به/از کشورهای عربی خلیج فارس بسیار خطرناک می‌شود.

علاوه بر این، احتمالاً متحدان ایران در یمین با بستن تنگه باب‌المندب؛ کشتیرانی در آن را مختل کنند که این امر ناوبری در دریای سرخ را به خطر می‌اندازد. آسیب‌پذیری هند مستقیماً به نفت ایران محدود نمی‌شود، بلکه به کل سیستم خلیج فارس گسترش می‌یابد، زیرا بخش بزرگی از واردات نفت خام و بیشتر واردات گاز طبیعی مایع آن از تنگه هرمز عبور می‌کند.

حتی اگر برخی از محموله‌ها ادامه پیدا کنند، احساس خطر، هزینه‌های حمل‌ونقل و بیمه را افزایش می‌دهد و هزینه کلی انرژی را در بدو ورود بالا می‌برد. واکنش فوری به اعلام تحریم توسط ترامپ، افزایش شدید قیمت نفت به بیش از ۱۰۰ دلار به هر بشکه بود اما بزرگترین خطر در مدت‌زمان تحریم نهفته است. اختلال طولانی‌مدت، فشارهای تورمی در بخش‌های مختلف اقتصادی هند را به شدت افزایش می‌دهد.

همچنین هند از کمبود شدید گاز مایع (LPG) رنج می‌برد که از زمان آغاز جنگ ایران و آمریکا در ۲۸ فوریه و بسته شدن تنگه هرمز، شرایط بدتر نیز شده است. این کشور به شدت به واردات گاز مایع (LPG) از خلیج فارس وابسته است که حدود ۶۰ درصد از مصرف این سوخت را تشکیل می‌دهد. تنگه هرمز حدود ۹۰ درصد از واردات LPG دهلی نو از غرب آسیا را به خود اختصاص می‌دهد.

از همین رو منابع دولتی و صنعتی اعلام کردند که برنامه‌های هند برای افزایش ذخایر LPG در حالی صورت می‌گیرد که جنگ آمریکا و ایران، آسیب‌پذیری‌های بازار متکی به واردات از خلیج فارس را آشکار کرده است.

LPG در کوتاه‌مدت و هزینه بالای واردات مقادیر زیاد از تامین‌کنندگان دور مانند ایالات متحده، ساخت تأسیسات ذخیره‌سازی زیرزمینی و روی زمینی می‌تواند یک راه‌حل عملی ارائه دهد و به کاهش نوسانات عرضه و افزایش امنیت انرژی در میان تشدید تنش‌های ژئوپلیتیکی کمک کند. در این راستا و در سال ۲۰۲۵، شرکت هندوستان پترولیوم لیمیتد یک مکان سنگی زیرزمینی را برای ذخیره سوخت پخت‌وپز با ظرفیت ۸۰ هزار تن متریک در شهر منگلور در

ایالت کارناتا‌کای هند ایجاد و کل ظرفیت ذخیره‌سازی زیرزمینی این سوخت در کشور را به نزدیک به ۱۴۰ هزار تن متریک رساند.

باب‌المندب؛ کشتیرانی در آن را مختل کنند که این امر ناوبری در دریای سرخ را به خطر می‌اندازد. آسیب‌پذیری هند مستقیماً به نفت ایران محدود نمی‌شود، بلکه به کل سیستم خلیج فارس گسترش می‌یابد، زیرا بخش بزرگی از واردات نفت خام و بیشتر واردات گاز طبیعی مایع آن از تنگه هرمز عبور می‌کند.

ایالت کارناتا‌کای هند ایجاد و کل ظرفیت ذخیره‌سازی زیرزمینی این سوخت در کشور را به نزدیک به ۱۴۰ هزار تن متریک رساند.

باب‌المندب؛ کشتیرانی در آن را مختل کنند که این امر ناوبری در دریای سرخ را به خطر می‌اندازد. آسیب‌پذیری هند مستقیماً به نفت ایران محدود نمی‌شود، بلکه به کل سیستم خلیج فارس گسترش می‌یابد، زیرا بخش بزرگی از واردات نفت خام و بیشتر واردات گاز طبیعی مایع آن از تنگه هرمز عبور می‌کند.

ایالت کارناتا‌کای هند ایجاد و کل ظرفیت ذخیره‌سازی زیرزمینی این سوخت در کشور را به نزدیک به ۱۴۰ هزار تن متریک رساند.

باب‌المندب؛ کشتیرانی در آن را مختل کنند که این امر ناوبری در دریای سرخ را به خطر می‌اندازد. آسیب‌پذیری هند مستقیماً به نفت ایران محدود نمی‌شود، بلکه به کل سیستم خلیج فارس گسترش می‌یابد، زیرا بخش بزرگی از واردات نفت خام و بیشتر واردات گاز طبیعی مایع آن از تنگه هرمز عبور می‌کند.

ایالت کارناتا‌کای هند ایجاد و کل ظرفیت ذخیره‌سازی زیرزمینی این سوخت در کشور را به نزدیک به ۱۴۰ هزار تن متریک رساند.

ایالت کارناتا‌کای هند ایجاد و کل ظرفیت ذخیره‌سازی زیرزمینی این سوخت در کشور را به نزدیک به ۱۴۰ هزار تن متریک رساند.

ایالت کارناتا‌کای هند ایجاد و کل ظرفیت ذخیره‌سازی زیرزمینی این سوخت در کشور را به نزدیک به ۱۴۰ هزار تن متریک رساند.

ایالت کارناتا‌کای هند ایجاد و کل ظرفیت ذخیره‌سازی زیرزمینی این سوخت در کشور را به نزدیک به ۱۴۰ هزار تن متریک رساند.

از ترانشیپ تا بنادر همسایگان؛ راه‌های انتقال کالا‌های ایرانی از امارات

رئیس کمیته کانتینری انجمن کشتیرانی و خدمات وابسته ایران با بیان اینکه می‌توان با روش‌هایی چون ترانشیپ و یا بنادر دیگر کشورهای منطقه کالاهای ایرانی موجود در بنادر امارات را به کشور منتقل کرد، گفت: نیاز است دولت با پیگیری موضوع، مشکلات بازرگانان را برای ورود کالا به کشور رفع کند. کامبیز اعتمادی در گفت‌وگو با ایرنا اظهار داشت: امروز با وجود مشکلات پیش‌آمده ناشی از جنگ تحمیلی، فعالیت‌ها در بندر شهید رجایی در شرایط عادی به سر می‌برد و سازمان‌های متولی اعم از سازمان بنادر، گمرک و ترمینال‌های خصوصی در این زمینه فعال هستند. وی با اشاره به اینکه مشکل اصلی این است که کشتی‌های تجاری از بنادر امارات وارد ایران نمی‌شوند، اضافه کرد: انتقال کالاها و محموله‌ها از بنادر امارات به سایر بنادر همچون حمد، صحر و مسقط در عمان و قطر به‌عنوان گزینه‌های جایگزین در دستور کار است، هرچند منجر به افزایش هزینه‌های تمام‌شده کالا می‌شود اما بهتر از قفل شدن کال چرخه کار است.

رایزنی با عراقی‌های برای ترانشیپ کالا

این متخصص صنعت کشتیرانی همچنین به عدم اجازه ترانشیپ از سوی عراقی‌ها اشاره کرد و گفت: عراقی‌ها معتقد به انجام واردات یا صادرات هستند و اجازه ترانشیپ را نمی‌دهند که می‌توان با توجه به قرابت‌های سیاسی امنیتی و فرهنگی با این کشور، از طریق وزارت امور خارجه و وزارت راه و شهرسازی از بنادر ام القریا یا بوفلوس اقدام به جابه‌جایی کالاها به شلمچه یا خرمشهر کرد که از نظر جغرافیایی نیز به یک‌دیگر نزدیک هستند.

به گزارش ایرنا، گاهی در واردات و صادرات کالا ممکن است کالا به‌طور مستقیم به کشور مقصد قابل بازگیری و انتقال نباشد. از این رو تجار کالای خود را ابتدا به یک کشور واسطه یا مابانی منتقل و از آن‌جا یا تغییر وسیله حمل‌ونقل، کالای خود را به کشور مقصد ارسال می‌کنند. این روش ترانشیپ نام دارد. اعتمادی با بیان اینکه بخش خصوصی به تنهایی نمی‌تواند چنین رایزنی‌هایی را با مسئولان عراقی انجام دهد، تأکید کرد: تاکنون کسی برای چنین اقدامی پیشگام نشده است، هرچند مکانباتی از سوی شرکت‌های حمل‌ونقل با طرف‌های عراقی و مسئولان بندر صره انجام شده است و دولت می‌تواند با ورود به این موضوع به کاهش بخشی از مشکلات کمک کند.

وی افزود: اگر چنین راهکارهایی را از همین امروز آغاز کنیم، بهتر از فردا است زیرا نمی‌توان دست روی دست گذاشت. خوشبختانه پاکستانی‌ها در موضوع ترانزیت از کراچی به مرزهای شرقی کمک کرده‌اند و باید در مرزهای غربی یعنی عراق و ترکیه نیز یک سیاست فعال در حوزه حمل‌ونقل داشته باشیم. وی همچنین با اشاره به موضوع مدیریت تنگه هرمز از سوی کشورمان، بر انجام مراقبت‌های لازم در این زمینه و مواجهه احتمالی با لانال و کلاهبرداران دریایی هشدار داد و گفت: در شرایط کنونی مدیریت و چارچوب بندی این امور بسیار مهم است تا علیه ایران فسادسازی صورت نگیرد.

انتقال کالا با استفاده از ظرفیت بنادر شمالی

رئیس کمیته کانتینری انجمن کشتیرانی و خدمات وابسته ایران همچنین با اشاره به وضعیت بنادر شمالی کشور، گفت: فعالیت‌ها در این بنادر به خوبی در جریان است و می‌توان محصولاتی نظیر جو، ذرت و الوم را از این مسیر تأمین کرد. اعتمادی با یادآوری اینکه حمل همه انواع کالا به لحاظ صرفه اقتصادی از طریق بنادر شمالی امکان‌پذیر نیست، افزود: رژیم حقوقی حاکم بر دریای خزر نیز سازگاری چندانی با استانداردهای بین‌المللی ندارد و حتی بر مبنای روابط دوستانه بین کشورها و برخی قوانین نامنوشته بین خودشان توافق است. وی محدودیت انبارهای سرپوشیده، هزینه‌های حمل از بنادر و مقاصد طولانی‌بالا را از جمله نکاتی برشمرد که باید در حمل‌ونقل کالاها از طریق بنادر شمالی کشور مدنظر داشت. این فعال صنعت کشتیرانی از پیشنهاد تشکیل کمیته‌ای برای بررسی مسائل حقوقی مرتبط با کشتیرانی در این انجمن خبر داد که به بررسی فنی محموله‌هایی که از ایران فرستاده می‌شود تا سه ماه آینده خواهد پرداخت زیرا به باور وی، هیچ جنگی تا تاب‌دامه نمی‌یابد و باید از هم‌اکنون برای تجارت پسا جنگ برنامه‌ریزی کرد.

خسارت کانتینرهای آسیب‌در حادثه شهید رجایی پرداخت نشده است

اعتمادی همچنین با اشاره به گذشت یک سال از حادثه انفجار در بندر شهید رجایی، گفت: از همان روز حادثه، نهایت دقت و همکاری در این بندر وجود داشت و هر چند سرعت انجام فعالیت‌ها کاهش یافته بود و تعداد زیادی از کشته‌ها بر اثر انفجار آسیب‌دیده بودند، اما هیچ‌گاه فعالیت‌ها متوقف نشد. رئیس کمیته کانتینری انجمن کشتیرانی و خدمات وابسته ایران ادامه داد: با این حال، از زمان وقوع آن حادثه دلخراش تا امروز هیچ شرکت کشتیرانی نتوانسته خسارات کانتینری خود را دریافت کند و به نوعی بابت‌کلیفی به سر می‌برد.

هشدار رئیس توتال درباره وضعیت ذخایر انرژی فرانسه

رئیس شرکت توتال گفت: ذخایر انرژی فرانسه تنها برای حدود دو تا سه ماه آینده کفایت می‌کند.

رئیس شرکت توتال نسبت به وضعیت ذخایر انرژی فرانسه ابراز نگرانی کرده و اعلام کرده است که این ذخایر تنها برای حدود دو تا سه ماه آینده کفایت می‌کند. بر اساس گزارش منتشرشده از سوی فایننشال تایمز، این هشدار در پی تشدید بحران انرژی و ایجاد اختلال در عبور کشتی‌ها از تنگه هرمز مطرح شده است. وی پیش‌تر نیز بر لزوم صرفه‌جویی در مصرف سوخت و اتخاذ تدابیر مؤثر برای مدیریت بهتر منابع انرژی تأکید کرده بود.

پاتریک پویانه با اشاره به شرایط فعلی بازار جهانی انرژی و افزایش تقاضا، خاطرنشان کرد که فرانسه و سایر کشورهای اروپایی باید به دنبال راهکارهای پایدار و بلندمدت برای تأمین انرژی باشند. به گفته او، در صورت عدم اقدام فوری، احتمال بروز کمبود جدی انرژی در آینده نزدیک وجود دارد.

این اظهارات در شرایطی بیان می‌شود که دولت فرانسه با فشار فزاینده‌ای برای کاهش وابستگی به منابع انرژی خارجی مواجه است و نیاز به برنامه‌ریزی‌های جدی برای بهبود بهره‌وری و کاهش مصرف انرژی بیش از پیش احساس می‌شود. کارشناسان نیز معتقدند که تداوم این بحران می‌تواند پیامدهای گسترده‌ای برای اقتصاد فرانسه و زندگی روزمره شهروندان به همراه داشته باشد و توجه فوری مسئولان را می‌طلبد.

خود، هماهنگی لازم با ایالات متحده انجام داده است، چون دولت تمایل ندارد که به دلیل این همکاری انرژی، با بحران دیگری از دولت ترامپ روبه‌رو شود.

عدم ابراز هرگونه موضع حمایتی هند از ایران در این جنگ همچنین می‌تواند نشانه‌ای از این باشد که احتمالاً پروژه بندر چابهار اکنون اهمیت خود را برای دهلی از دست داده است. در ۲۵ سال گذشته، هند، بندر چابهار ایران را به عنوان یک قطب راهبردی در کریدور شمال-جنوب محسوب و از توسعه این بندر حمایت می‌کرد. با این حال، به دلیل تحولات افغانستان و پیشرفت گند این کریدور تا حد زیادی اهمیت خود را برای دهلی از دست داده و هند را به جای آن بر توسعه پروژه هند-خاورمیانه-اروپا (IMEC) متمرکز کرده است. شرکای اصلی دهلی در این پروژه اسرائیل، عربستان سعودی و امارات متحده عربی هستند.

جهت‌گیری هند همچنین تا حد زیادی به تشدید رقابت قدرت جهانی مربوط می‌شود. نفوذ فزاینده چین در منطقه هند و اقیانوسیه و تغییر توازن قدرت منطقه‌ای، دهلی را بر آن داشت تا در استراتژی امنیتی خود همکاری نزدیک‌تری با ایالات متحده داشته باشد. علاوه بر این، توسعه همکاری دفاعی و فناوری با اسرائیل به عامل مهمی تبدیل شده است که بر ترجیحات منطقه‌ای هند تأثیر می‌گذارد. نقشی که صنایع دفاعی اسرائیل در نوسازی نظامی هند ایفا می‌کند و سازوکارهای همکاری امنیتی توسعه‌یافته با ایالات متحده نشان می‌دهد که این رابطه نه فقط ماهیت دیپلماتیک، بلکه ماهیت ساختاری نیز پیدا کرده است؛ بنابراین، روابط دهلی با تل‌ووا واشنگتن را می‌توان در چارچوبی مبتنی بر ملاحظات استراتژیک و اقتصادی قرار داد.

با این حال، وقتی موازنه‌های ژئوپلیتیکی فعلی در جنوب آسیا بررسی می‌شود، نیاز هند به ایران کاهش نیافته و حتی به طور قابل توجهی افزایش یافته است. در حالی که دگربری‌ها بین پاکستان و افغانستان ادامه دارد، ایران همچنان با وجود برخی نوسانات، قادر به حفظ روابط نسبتاً متعادل با طالبان و پاکستان است. به دلیل این ویژگی، ایران همیشه از نظر ژئوپلیتیکی بازیگر مهمی است که هند به آن نیاز دارد و باید با آن تعامل داشته باشد؛ بنابراین، هرچند منافع هند تا حد زیادی از منافع اسرائیل، ایالات متحده و کشورهای خلیج فارس همسو بوده اما دهلی سعی در حفظ روابط با ایران ندارد.

عامل بریکس

در همین حال، هند در حال حاضر ریاست بریکس را برعهده دارد. بریکس یک ائتلاف چند جانبه بوده که با هدف به چالش کشیدن هژمونی مالی آمریکا تأسیس شده است. ایران نیز به عنوان عضو بریکس از حمایت چین، روسیه و آفریقای جنوبی برخوردار است. در نتیجه، دهلی تلاش می‌کند که خود را در تضاد با سایر کشورهای عضو بریکس قرار ندهد.

اگرچه رویکرد هند را می‌توان «سکوت راهبردی» نامید، اما عدم محکومیت حمله اسرائیل و ایالات متحده، این تصور را ایجاد می‌کند که دهلی در این جنگ در کنار متجاوزان است. همچنین نباید فراموش کرد که در نهایت، فرایم‌های ایالات متحده، روابط هند با ایران را تیره کرده است. این کشور واردات نفت خود را به میزان قابل توجهی کاهش داده و در اهداف خود در بندر چابهار نرسیده است؛ بنابراین احتمالاً به این نتیجه برسد که باید خود را در کنار ایالات متحده، اسرائیل و کشورهای خلیج فارس قرار دهد. این امر به‌جای آسیب رساندن به محصولات پرمصرف هند، خواهد بود.

شرکتانی ایتالیا؛ تازه آغاز بحران قیمت در بازار نفت است

شرکتانی ایتالیا اعلام کرد تأثیر جنگ با ایران بر قیمت انرژی کم برآورد شده و تازه آغاز بحران قیمت است. شرکت نفتی ایتالیایی انی (Eni) اعلام کرد که جنگ ایران تأثیر عمیق‌تری و ماندگارتری بر قیمت نفت و گاز خواهد داشت و آنچه در حال حاضر در بازار قیمت‌گذاری می‌شود آغاز بحران جنگ با ایران است.

فرانچسکو گاتی، مدیر مالیاتی، (Eni) گفت: این شرکت پیش‌بینی خود برای قیمت نفت برنت در سال ۲۰۲۶ را از ۷۰ دلار به ۸۲ دلار در هر بشکه افزایش داده است. همچنین پیش‌بینی قیمت گاز TTF هلند را از ۳۶ یورو به ۵۰ یورو در هر مگاوات ساعت ارتقا داده است.

گاتی تأکید کرد: «این بحران صرفاً مسئله آتش بس یا صلح نیست، بلکه بازرسازی زیرساخت‌ها و تأسیسات تولیدی تعطیل‌شده در خاورمیانه نیز زمان‌بر خواهد بود.» شرکت انی (Eni) در گزارش خود سود خالص تعدیل‌شده سه‌ماهه نخست ۱٫۳ (میلیارد یورو (۱٫۵ میلیارد دلار) اعلام کرد که نسبت به ۱٫۴ میلیارد یورو در مدت مشابه سال قبل کاهش داشته و از میانگین پیش‌بینی تحلیلگران (۱٫۵ میلیارد یورو) کمتر است.

آغاز بحران در شرکت

اگرچه کسب‌وکار بالادستی این گروه از پیامدهای اولیه جنگ سود برد، اما بخش باالایش به دلیل کاهش ظرفیت بهره‌برداری نتوانستند به طور کامل از افزایش قیمت محصولات بهره‌مند شود.

انی (Eni) همچنین برنامه با‌خرید سهام خود در سال ۲۰۲۵ را از ۱٫۵ میلیارد یورو (اعلام‌شده در ۱۹ مارس) به ۲٫۸ میلیارد یورو افزایش داد. این افزایش تنها کمی بیش از دو هفته و نیم پس از حملات آمریکا و اسرائیل به ایران صورت گرفته است.

سهام انی (Eni) در بورس میلان با ۱/۱۴ درصد کاهش بسته شد، در حالی که پیش از انتشار نتایج، یک درصد افزایش یافته بود.

